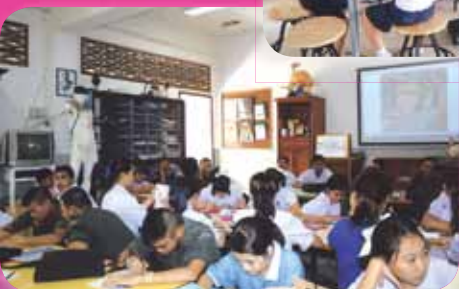

นโยบาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

นโยบาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

กลุ่มวิจัยและพัฒนานโยบาย
สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

พิมพ์ครั้งที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

จำนวนพิมพ์ ๓๕,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์เผยแพร่ กลุ่มวิจัยและพัฒนานโยบาย
สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๕๕๓๐

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๕๒๓๒

เอกสารสำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๖/๒๕๕๖

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีภารกิจในการจัดและส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการดำเนินการตามภารกิจ ๑ ทศวรรษที่ผ่านมา สำนักงานในส่วนกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาได้มุ่งมั่นที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และยกระดับคุณภาพและการให้บริการเพื่อให้เด็กไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและสาธารณชนเกิดความพึงพอใจ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ก็เป็นอีกวาระหนึ่งที่มีการปรับเปลี่ยนแปลงภายในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง นโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ เล่มนี้ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ผลผลิต จุดมุ่งหมาย จุดเน้นการดำเนินงาน กลยุทธ์ และปัจจัยสู่ความสำเร็จ เพื่อให้สำนักในส่วนกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษายึดเป็นแนวทางในการดำเนินงานและขับเคลื่อนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สารบัญ

	หน้า
ความเป็นมา	๗
วิสัยทัศน์	๓๒
พันธกิจ	๓๓
เป้าประสงค์	๓๔
ผลผลิต	๓๕
จุดมุ่งหมาย	๓๖
จุดเน้นการดำเนินงาน	๓๙
กลยุทธ์	๔๙
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	๕๐
ภาคผนวก	๕๑
ก. สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๕๓
ข. วัตถุประสงค์และแนวนโยบายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๙)	๖๗
ค. เป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวบ่งชี้การปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๖๑)	๗๑
ง. ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑	๗๕

นโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ที่ผ่านมา กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาให้นักเรียนทุกคนบรรลุถึงศักยภาพสูงสุดในตน มีความรู้และทักษะการอ่านเขียนและคิดคำนวณที่เข้มแข็ง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้และการดำรงชีวิตในอนาคต การศึกษาขั้นพื้นฐานจึงเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ และคุณภาพชีวิตของประชากร กล่าวคือ ประเทศไทยได้มีการพัฒนาอย่างเข้มแข็ง มีความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง แรงงานส่วนใหญ่อ่านออกเขียนได้ และลดปัญหาความยากจนได้อย่างน่าพึงพอใจ จากร้อยละ ๒๑ ในปี ๒๕๔๐ เป็นร้อยละ ๘ ในปี ๒๕๕๒^๑

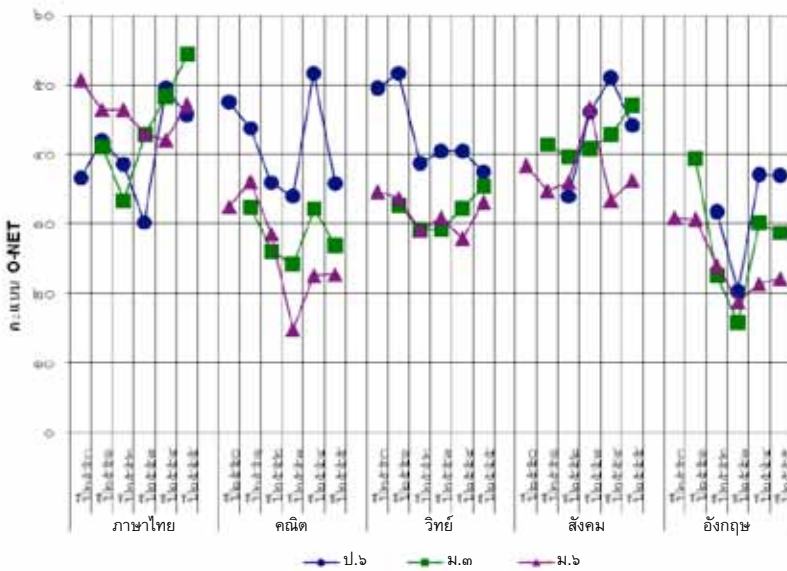
^๑ The World Bank. (2012). Thailand Overview. Retrieved on December 20, 2012. From <http://www.worldbank.org/en/country/thailand/overview>.

อย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ต้องเผชิญปัญหาและความท้าทาย (Challenges) ในการพัฒนา
การศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ สำคัญดังนี้

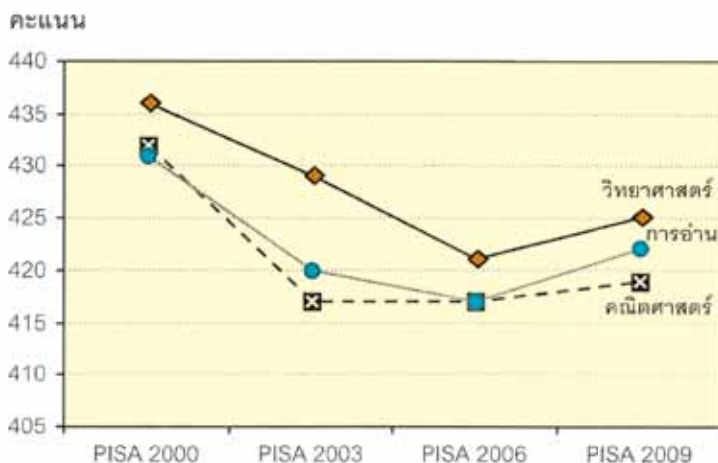
๑. ด้านคุณภาพการศึกษา

๑.๑ ผลการประเมินภายในประเทศ ผลจากการทดสอบระดับชาติของผู้เรียน (O-NET) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ส่วนใหญ่เพิ่มขึ้น แต่ระดับคะแนนทุกระดับชั้นและทุกวิชา ยกเว้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ วิชาภาษาไทย ยังไม่ถึงร้อยละ ๕๐ (ดังภาพประกอบ ๑) นอกจากนี้ ผลคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ ลดลงทุกวิชา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงต้องเร่งพัฒนาและส่งเสริมให้สถานศึกษาเตรียมความพร้อมผู้เรียน ตั้งแต่ช่วงเริ่มเข้าเรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งเน้นการอ่าน เขียน และคิดคำนวณให้เข้มแข็งในระดับประถมศึกษา และเพิ่มการฝึกทักษะด้านนี้ให้ซับซ้อนขึ้นในระดับมัธยมศึกษา และเพื่อช่วยบรรเทาปัญหาพฤติกรรมและการออกกลางคันของนักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน เขียน ระบบโรงเรียนต้องเอื้อหรือสร้างให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นต่อการเรียน (Student Engagement) โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างน่าสนใจและท้าทายความสามารถของนักเรียน ตลอดจนการจัดโรงเรียนให้มีบรรยากาศอบอุ่น เป็นมิตร และสภาพแวดล้อม ร่มรื่น สะอาด ปลอดภัย

ภาพประกอบ ๑ กราฟเส้นแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๖ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๐-๒๕๕๕

๑.๒ ผลการประเมินระดับนานาชาติ PISA ปี ๒๐๐๙
เมื่อเทียบกับ PISA ปี ๒๐๐๖ พบว่า มีนักเรียนไทยในกลุ่มอายุ
๑๕ ปี มีผลการประเมินเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อยในด้านการอ่าน
และวิทยาศาสตร์ ยกเว้นคณิตศาสตร์เกือบไม่เปลี่ยนแปลง
(และเมื่อจัดลำดับจาก ๖๕ ประเทศ การอ่านของนักเรียนไทย
อยู่ในช่วงลำดับที่ ๔๗-๕๑ คณิตศาสตร์อยู่ในช่วงลำดับที่ ๔๘-๕๒
และวิทยาศาสตร์อยู่ในช่วงลำดับที่ ๔๗-๔๙)

ภาพประกอบ ๒ แนวโน้มคะแนน PISA ของไทย ปี ๒๕๔๓-๒๕๕๒^๑

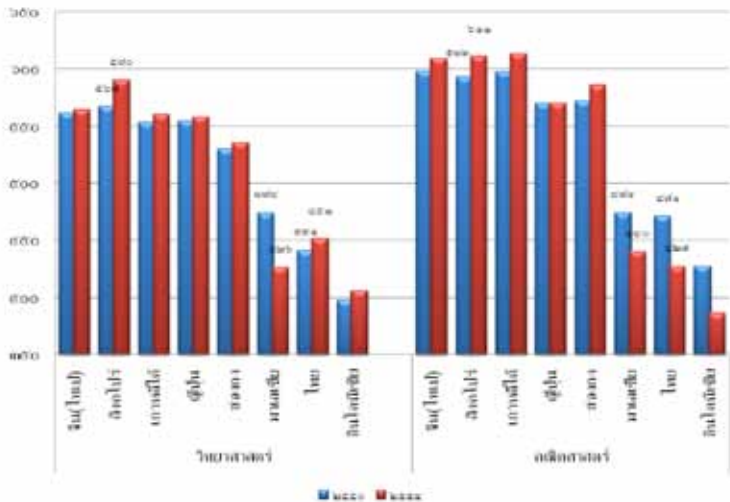
อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ผลจำแนกตามกลุ่มสถานศึกษาเป้าหมายต่าง ๆ พบว่า ยังพบปัญหาคุณภาพการอ่าน เขียน คิดคำนวณ และวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และนักเรียนในภาคเหนือตอนล่าง ภาคอีสานตอนล่าง และภาคใต้

^๑ โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (๒๕๕๓). ผลการประเมิน PISA 2009 การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์: บทสรุปเพื่อการบริหาร.

๑.๓ ผลการประเมินระดับนานาชาติ TIMSS ปี ๒๐๑๑
เมื่อเทียบกับปี ๒๐๐๗ พบว่า นักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๒ มีผลคะแนนวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้นเป็นอันดับที่ ๒๕ จาก
๖๓ ประเทศทั่วโลก และขึ้นมาเป็นอันดับสองของภูมิภาคอาเซียน
รองจากประเทศสิงคโปร์

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาผลคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ของประเทศไทย พบว่าลดลง เช่นเดียวกับประเทศมาเลเซียและประเทศอินโดนีเซีย โดยประเทศมาเลเซียอยู่ในอันดับที่ ๒๖ สูงกว่าประเทศไทย ที่อันดับที่ ๒๘ ดังภาพประกอบ ๓

ภาพประกอบ ๓ แนวโน้มคะแนนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์จากการประเมิน TIMSS ของไทย ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔

- ที่มา: ๑. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, สถิติและตัวชี้วัดทางการศึกษาของประเทศไทย ๒๕๕๕. ไตรมาส ๑ ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ มกราคม-มีนาคม ๒๕๕๖.
 ๒. สำนักทดสอบทางการศึกษา, ข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาคุณภาพการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรกฎาคม ๒๕๕๒.

๒. ด้านโอกาสทางการศึกษา

ที่ผ่านมา การจัดการศึกษาของประเทศไทยประสบความสำเร็จด้านการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสามารถเพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุระหว่าง ๑๖-๖๔ ปี จากร้อยละ ๕.๓ ในปี ๒๕๒๙ เป็นร้อยละ ๘.๓ ในปี ๒๕๕๓ โดยเพิ่มการเรียนรู้ต่อหลังจบการศึกษาคะดกบั้งคั้ง ได้แก่ การเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากร้อยละ ๖.๙ ในปี ๒๕๒๙ เป็นร้อยละ ๕๓.๗ ในปี ๒๕๕๓^๑ นอกจากนี้ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา อัตราการออกกลางคันของนักเรียนมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผลการดำเนินโครงการสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ๑๕ ปี ดังนี้

^๑ ดิลกะ ลัทธพิพัฒน์ (๒๕๕๕). ผลกระทบของการสร้างความรับผิดชอบทางการศึกษาต่อสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนไทย เอกสารนำเสนอในการสัมมนาวิชาการประจำปี ๒๕๕๔ เรื่องยกเครื่องการศึกษาไทย: สู่การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง ร่วมจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานปฏิรูป และมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ เซ็นทรัลเวิลด์.

ระดับ	ปีการศึกษา ๒๕๕๐	ปีการศึกษา ๒๕๕๑	ปีการศึกษา ๒๕๕๒	ปีการศึกษา ๒๕๕๓	ปีการศึกษา ๒๕๕๔	ปีการศึกษา ๒๕๕๕
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ประถมศึกษา	๑.๑๓	๐.๙๘	๐.๒๓	๐.๑๙	๐.๑๑	๐.๑๑
มัธยมศึกษา ตอนต้น	๒.๔๓	๒.๔๔	๑.๓๑	๐.๙๔	๐.๘๑	๐.๗๕
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	๒.๑๖	๑.๙๐	๑.๐๕	๑.๐๓	๐.๗๙	๐.๘๑
รวมทั้งสิ้น	๑.๖๘	๑.๕๗	๐.๗๐	๐.๕๖	๐.๔๔	๐.๓๘

ตารางที่ ๑ แสดงอัตราการออกกลางคัน ปีการศึกษา ๒๕๕๐-๒๕๕๕

แม้เด็กไทยส่วนใหญ่ได้รับโอกาสทางการศึกษา โดยมีอัตราการเข้าเรียนค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับประชากรวัยเรียน แต่เมื่อพิจารณาจำนวนปีเฉลี่ยที่ได้รับการศึกษา พบว่า คนไทยอายุ ๑๕-๕๙ ปี ได้รับการศึกษาเฉลี่ย ๙ ปี^๑ จากเป้าหมาย ๑๐ ปี โดยเฉพาะประชากรกลุ่มผู้ด้อยโอกาสยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง ได้แก่ กลุ่มผู้มีรายได้น้อยที่สุด ร้อยละ ๑๐ ของประชากรมีระดับการศึกษาไม่เกินระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ถึงร้อยละ ๙๔ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างชายหญิง กลุ่มเด็กชายมีแนวโน้มที่จะไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนและเสี่ยงต่อการออกกลางคัน

๑ คำรับรองการปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔.

๓. ด้านการบริหารจัดการ

แม้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง ปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๕๒ โรงเรียนสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับ ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาจะได้รับการรับรอง ถึงกว่าร้อยละ ๘๐

แต่การกระจายอำนาจการบริหารการจัดการสู่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการยังทำได้น้อย^๑ สถานศึกษาที่มีศักยภาพและความพร้อมสูงในการจัดการศึกษามีเพียงร้อยละ ๑๗^๒ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของไทย เมื่อจัดลำดับแล้วถือว่าต่ำ โดยเมื่อพิจารณางบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศอยู่ที่อันดับ ๕๒ จาก ๕๗ ประเทศที่เข้าร่วมรับการประเมินสมรรถนะในการแข่งขันด้านการศึกษา ปี ๒๕๕๒ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณให้ในสัดส่วนที่สูง แต่ประสิทธิภาพการใช้จ่ายอยู่ในเกณฑ์ต่ำ^๓ การพัฒนาการบริหารจัดการศึกษา จึงมีข้อสังเกตดังนี้

^๑ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (๒๕๕๒). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๖๑). สิ่งพิมพ์ สกศ. ลำดับที่ ๕๗/๒๕๕๒.

^๒ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (๒๕๕๕). รายงานการวิจัยการประเมินศักยภาพและความพร้อมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อรองรับการกระจายอำนาจการจัดการศึกษา. สิ่งพิมพ์ สกศ. ลำดับที่ ๑๗/๒๕๕๕.

^๓ วิทยากร เชียงกูล. (๒๕๕๓). สภาวะการศึกษาไทย ปี ๒๕๕๑/๒๕๕๒: บทบาทการศึกษากับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม. ศูนย์สารสนเทศทางการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับที่ ๑๘/๒๕๕๓.

๓.๑ ภาวะผู้นำของผู้บริหารระดับต่าง ๆ ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านวิชาการน้อยกว่างานด้านอื่น ดังนั้น การพัฒนาผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นอย่างสูงยิ่งที่ต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนควรมีการสร้าง ความเข้มแข็งต่อองค์กรคณะบุคคล ทั้งในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาเช่นกัน

๓.๒ ความร่วมมือของผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน ภาครัฐ และเอกชนมีความสำคัญต่อการส่งเสริมการจัดการศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงควรเน้น การสร้างแรงจูงใจ เช่น การลดหย่อนภาษี การประชาสัมพันธ์ เชิดชูเกียรติ เป็นต้น

๓.๓ การมีกลไกที่ให้ทุกภาคฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม รับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ทั้งระบบการประเมินผล การทำงานของครู ผู้บริหาร และกลไกการรายงาน การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพสถานศึกษา โดยผู้ปกครอง ชุมชน และส่วนกลาง จะส่งผลให้ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษา สูงขึ้นได้^๑

^๑ ดิลกะ ลัทธพิพัฒน์ (๒๕๕๕). ผลกระทบของการสร้างความรับผิดชอบต่อการศึกษาต่อ สัมฤทธิ์ผลของนักเรียนไทย เอกสารนำเสนอในการสัมมนาวิชาการประจำปี ๒๕๕๕ “ยกเครื่อง การศึกษาไทย: สู่การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง” นำเสนอในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ณ ห้องบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ บี โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ เซ็นทรัลเวิลด์ ร่วมจัด โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา สำนักงานปฏิรูป และมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

๓.๔ โรงเรียนขนาดเล็กเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ ตามจำนวนประชากรไทยที่มีแนวโน้มลดลง นโยบายการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กที่มีความชัดเจน มั่นคงต่อเนื่อง จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

๓.๕ การกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ควรเน้นหลักการสำคัญ ดังนี้

๑) มุ่งสนับสนุนการทำงานลงสู่ระดับห้องเรียนและสถานศึกษาให้มากที่สุดตามหลักการพัฒนาการศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงการนิเทศ ช่วยเหลือ ติดตามความก้าวหน้าของสถานศึกษาเป็นรายโรง และการช่วยเหลือแก้ไขการทำงานของสถานศึกษา หากไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น

๒) มุ่งพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาโดยใช้ข้อมูลผลการประเมินคุณภาพ ทั้งภายในและภายนอกเป็นฐานการพัฒนา

๓) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา
ตัดสินใจดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับนโยบายและ
เป้าหมายที่ส่วนกลางกำหนด ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการสร้างสรรค
ผลงาน (Creation) และการมีส่วนร่วมของชุมชน เอกชน องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น และสังคมทุกภาคส่วนอย่างกว้างขวาง

๔) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
มุ่งเน้นการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานของเขตพื้นที่
การศึกษาและสถานศึกษา นำมาซึ่งผลลัพธ์ทางการศึกษา
ตามเป้าหมาย

๓.๖ หน่วยงานทุกระดับบูรณาการการจัดการศึกษา
และการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ตลอดจนเสริมสร้าง
ความเข้มแข็งให้แก่สถาบันทางสังคม โดยเฉพาะสถาบัน
ครอบครัวเพื่อสนับสนุนการดูแลเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ

๔. ความสามารถในการแข่งขัน

กุญแจสำคัญในการแข่งขันในเวทีโลก คือ คุณภาพ และสมรรถภาพของคนไทยทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนา เด็กไทยให้มีความพร้อมรองรับการเป็นสมาชิกประชาคม อาเซียนในปี ๒๕๕๘ คุณภาพและสมรรถภาพดังกล่าว หมายถึง ความสามารถในการอ่าน เขียน การคิดคำนวณ คณิตวิเคราะห์

ความสามารถทางเทคโนโลยี และการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ ทั้งภาษาสากลและภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น นอกจากนี้ เด็กไทยควรมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ได้แก่ ความรู้ในวิชาแกนตามศตวรรษที่ ๒๑ ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ ทักษะการเรียนรู้และการสร้างนวัตกรรม และทักษะทางข้อมูล สื่อ และเทคโนโลยี^๑ พร้อมทั้งทักษะชีวิตในระบบเศรษฐกิจสังคมพหุวัฒนธรรม ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง สถานการณ์รุนแรงและภัยพิบัติต่าง ๆ ความท้าทายดังกล่าวเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาไทยต้องมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยการเรียนรู้ยุคใหม่ต้องสอนให้น้อยลงและเรียนรู้ให้มากขึ้น ให้ความสำคัญกับทักษะมากกว่าสาระการเรียนรู้ ให้นักเรียนเป็นผู้ชี้ทิศทางการเรียนรู้ เรียนแบบร่วมมือกัน เรียนกันเป็นทีม และประเมินผลแบบใหม่ โดยถามวิธีคิด ประเมินเป็นทีม และข้อสอบไม่เป็นความลับ แต่เป็นตัวกระตุ้นให้เรียนรู้^๒

^๑ วิจารย์ พานิช. (๒๕๕๕). การจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ ๒๑. วันที่ได้รับข้อมูล ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕. จากแหล่งข้อมูล http://www.scbfoundation.com/projects/wcms/userfiles/files/moso_market3/Review_doc.pdf.

^๒ วิจารย์ พานิช. (๒๕๕๕)_____.

แต่ในปัจจุบัน การศึกษาไทยยังไม่สามารถให้การศึกษามีคุณภาพและเตรียมความพร้อมนักเรียนให้มีศักยภาพในการแข่งขันกับประชาคมโลกได้ โดยผลการทดสอบระดับนานาชาติ ได้แก่ PISA ในปี ๒๐๐๖ และ ๒๐๐๙ ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน^๑ แม้แต่การพิจารณาดัชนีการพัฒนามนุษย์ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ พบว่า ประเทศไทยมีดัชนีการพัฒนามนุษย์ในอันดับที่ ๘๑ จากทั้งหมด ๑๓๔ ประเทศ ซึ่งเป็นลำดับที่ต่ำกว่าอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจซึ่งได้อันดับที่ ๓๔ โดยประเทศไทยมีสภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมต่ำกว่าประเทศที่มีประชากรและทรัพยากรใกล้เคียงกัน สะท้อนว่าประเทศไทยพัฒนาน้อยกว่าประเทศอื่น ดังนั้น หากประเทศไทยไม่ปฏิรูปการศึกษา การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมอย่างจริงจัง จะส่งผลให้ความสามารถของประเทศไทยเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในโลกลดต่ำลงไปอีก^๒

๑ โครงการ PISA ประเทศไทย. (๒๕๕๔). ปัจจัยที่ทำให้ระบบโรงเรียนประสบความสำเร็จ
กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

๒ วิทยากร เชียงกูล. (๒๕๕๓). สภาวะการศึกษาไทย ปี ๒๕๕๑/๒๕๕๒: บทบาทการศึกษา
กับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม. ศูนย์สารสนเทศทาง การศึกษา สำนักงานเลขาธิการ
สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. พิมพ์ สกศ. อันดับที่ ๑๘/๒๕๕๓.

จากข้อมูลข้างต้น รัฐบาลจึงกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลดความเหลื่อมล้ำและส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ดังนี้

• **นโยบายรัฐบาลตามคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี** ที่นายกรัฐมนตรี (นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) แถลงต่อรัฐสภา ในวันอังคารที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ และแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นดังนี้

๑. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

๑.๒ กำหนดให้มีการแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ”

๑.๓ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง

๑.๕ เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑.๖ เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ

๑.๑๕ จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่สถานศึกษา

๒. นโยบายที่ ๔ นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

๔.๑ นโยบายการศึกษา โดย ๑) เร่งพัฒนาคุณภาพ

การศึกษา ๒) สร้างโอกาสทางการศึกษา กระจายโอกาสทางการศึกษาในสังคมไทย ๓) ปฏิรูปครู ยกฐานะครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง ๔) เร่งพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้ทัดเทียมกับนานาชาติ ๗) เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน

๔.๓ นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน
โดยลงทุนด้านบริการสุขภาพ

๔.๔ นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
โดยนำทุนทางวัฒนธรรมของประเทศมาสร้างคุณค่าทางสังคม
และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

๓. นโยบายที่ ๖ นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
การวิจัย และนวัตกรรม

โดยเร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย และ
ครูวิทยาศาสตร์ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ

- **ยุทธศาสตร์ประเทศ** คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบการบูรณาการยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) และแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อเป็นการวางรากฐานยุทธศาสตร์ในระยะยาวของประเทศ โดยเริ่มดำเนินการในปี ๒๕๕๖ ไปจนถึงปี ๒๕๖๑ และมอบหมาย

ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการจัดทำโครงการสำคัญ (Flagship Project) สำหรับจัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปบูรณาการ ซึ่งประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ๑) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อให้หลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง ๒) การลดความเหลื่อมล้ำที่ต้องสร้างโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงบริการสังคมที่ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ๓) การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้ทุกคนอยู่ในสังคมอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี และ ๔) การบริหารราชการแผ่นดินให้สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกันได้อย่างสมบูรณ์^๑

^๑ คำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗. นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภาผู้แทนราษฎร หน้า ๒.

• นโยบายด้านการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
ภายใต้การบริหารงานของนายจาตุรนต์ ฉายแสง รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ

๑. เร่งปฏิรูปการเรียนรู้ ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคิด วิเคราะห์ เรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง โดยปฏิรูปให้มีเชื่อมโยงกันทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอนในโลกยุคใหม่ และการพัฒนาครู ระบบ การทดสอบ การวัดและประเมินผล โดยจะเริ่มจากวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ

๒. ปฏิรูประบบผลิตและพัฒนาครู จำนวนการผลิต สอดคล้องกับความต้องการ มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนในโลกยุคใหม่ พัฒนาระบบประเมินวิทยฐานะ ครูให้เชื่อมโยงกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ดูแลระบบสวัสดิการครู เพื่อขวัญและกำลังใจ

๓. เร่งนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนรู้ สร้างมาตรฐานการเรียนการสอน และการพัฒนาครู การพัฒนาเนื้อหาสาระ เพื่อเป็นเครื่องมือ ให้เกิดระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔. พัฒนาคุณภาพการอาชีวศึกษาให้มีมาตรฐาน เทียบได้กับระดับสากล ผลักดันกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ตามกรอบ คุณวุฒิแห่งชาติ มาใช้กำหนดทักษะ ความรู้ความสามารถ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ เพื่อการมีงานทำ มีความ

ก้าวหน้า และมีค่าตอบแทนตามทักษะ ความรู้ ความสามารถ มีมาตรการจูงใจให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา สถานศึกษาในลักษณะทวิภาคี เพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษา มากขึ้น

๕. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเร่งพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน มากกว่าการขยายเชิงปริมาณ วิจัยและพัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยี จัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อ เป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน และการจัสรร ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ระดับโลก

๖. ส่งเสริมให้เอกชนและทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมจัด และสนับสนุนการศึกษามากขึ้น โดยรัฐกำกับ ควบคุมเท่าที่จำเป็น เพื่อรักษาคุณภาพมาตรฐาน

๗. เพิ่มและกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างมี คุณภาพ ให้ประชาชนทุกกลุ่มอายุ โดยรัฐกำกับ ควบคุม เท่าที่จำเป็น เพื่อรักษาคุณภาพมาตรฐาน

๘. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาในจังหวัด ชายแดนภาคใต้ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม อัตลักษณ์ ตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ ให้ความสำคัญกับความปลอดภัย การสร้างขวัญกำลังใจให้กับ นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

นอกจากนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ได้กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง
ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑
(พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง
(พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๙) รายละเอียดตามภาคผนวก ก และ ข
และแผนปฏิบัติการ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๘) ของ
กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ ด้วยตระหนักดีว่าการศึกษายังมีโอกาส
พัฒนาได้ในสังคมไทย เนื่องจากพ่อแม่ผู้ปกครองยังคงคาดหวัง
และให้ความสำคัญอย่างสูงต่อการศึกษาของบุตรหลานของตน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงตระหนักว่า
ในการปฏิบัติงานในระยะต่อไป ต้องเน้นย้ำจุดเน้นที่ได้ดำเนินการ
ต่อเนื่องมาจากปี ๒๕๕๖ และพัฒนาเพิ่มเติมในประเด็นที่เป็น
ความท้าทายต่าง ๆ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

วิสัยทัศน์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นองค์กรหลักขับเคลื่อนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยสู่มาตรฐานสากล^๑ พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียนบนพื้นฐานของความเป็นไทย

^๑ มาตรฐานสากล รวมถึงผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก การจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล และการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพวิสัยทัศน์ได้มีการปรับเปลี่ยนให้ทันตามเหตุการณ์

พันธกิจ

พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเป็นไทย และห่างไกลยาเสพติด มีความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาสู่คุณภาพระดับมาตรฐานสากลด้วยการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมและกระจายอำนาจตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

๑. ผู้เรียนทุกคนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
ขั้นพื้นฐานและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

๒. ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่อนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมี
คุณภาพ ทั้งถึง และเสมอภาค

๓. ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงาน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพ

๔. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา
มีความเข้มแข็งตามหลักธรรมาภิบาล และเป็นกลไกขับเคลื่อน
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่คุณภาพระดับมาตรฐานสากล

๕. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนกลาง
ลดบทบาทและกระจายอำนาจสู่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
และสถานศึกษา รวมทั้งบูรณาการการทำงานภายในสำนักต่าง ๆ

๖. เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับ
การพัฒนาคุณภาพ ครูและบุคลากรมีความปลอดภัยและมั่นคง

ผลผลิต

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังคง
ผลิตเพิ่มเติมจำนวน ๖ ผลผลิต ได้แก่

- ๑) ผู้จบการศึกษาก่อนประถมศึกษา
- ๒) ผู้จบการศึกษามัธยมศึกษา
- ๓) ผู้จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย
- ๔) เด็กพิการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนา

สมรรถภาพ

- ๕) เด็กด้อยโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ๖) ผู้ที่มีความสามารถพิเศษได้รับการพัฒนาศักยภาพ

โดยมีหน่วยกำกับ ประสาน ส่งเสริมการจัดการศึกษา คือ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน ๑๘๓ เขต
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน ๔๒ เขต
และสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษซึ่งมีสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
เป็นหน่วยปฏิบัติการจัดการศึกษา เพื่อให้ภารกิจดังกล่าว
สามารถตอบสนองสภาพปัญหาและรองรับการขับเคลื่อนนโยบาย
กระทรวงศึกษาธิการและนโยบายรัฐบาล

จุดมุ่งหมาย

เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดจุดมุ่งหมาย ๔ ประการ คือ

๑. การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานสากล

๑.๑ ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๕ กลุ่มสาระ
วิชาหลักเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓ เพิ่มศักยภาพนักเรียน
ด้านเทคโนโลยีและด้านภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่
ประชาคมอาเซียน

๑.๒ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทุกคน อ่านออก
เขียนได้ คิดเลขเป็น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ทุกคน
อ่านคล่อง เขียนคล่อง และคิดคำนวณที่ซับซ้อนขึ้น

๑.๓ นักเรียนทุกคนมีความสำนึกในความเป็นชาติไทย
และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม

๑.๔ สถานศึกษาทุกแห่งมีระบบประกันคุณภาพภายใน
ที่เข้มแข็งและผ่านการรับรองจากการประเมินคุณภาพภายนอก

๒. การลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

๒.๑ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ชนบท ได้แก่ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โรงเรียนดีประจำอำเภอ โรงเรียนดีศรีตำบล และโรงเรียนขนาดเล็ก

๒.๒ นักเรียนและสถานศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

๒.๓ นักเรียนในโรงเรียนเฉพาะความพิการ นักเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และนักเรียนพิการในโรงเรียนร่วม ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

๓. ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีศักยภาพอย่างสูงด้านการจัดการเรียนรู้

โดยมุ่งเน้นพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนและครูให้ยึดมั่นในจรรยาบรรณ มีศักยภาพสูงด้านการจัดการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ โดยเน้นการจัดสรรงบประมาณให้สถานศึกษา รวมทั้งการส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรจากองค์กรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูและผู้บริหารตามความต้องการจำเป็นในระหว่างวันหยุดหรือปิดภาคเรียน

๔. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างเข้มแข็ง

๔.๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีการนิเทศ ติดตามความก้าวหน้าของสถานศึกษาและช่วยเหลือแก้ไขการดำเนินงาน หากสถานศึกษาไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมาย

๔.๒ สถานศึกษาบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามหลักธรรมาภิบาล เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ช่วยเหลือดูแลนักเรียน และพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นองค์รวมร่วมกับสถานศึกษา

๕. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในส่วนกลาง ลดบทบาทและกระจายอำนาจการบริหารจัดการ รวมทั้งบูรณาการการทำงาน

๕.๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานบูรณาการการทำงานระหว่างสำนัก และส่งเสริมสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานในสังกัด โดยลดบทบาทการสั่งการและเพิ่มบทบาทในการช่วยเหลือ สนับสนุน นิเทศ ติดตาม ประเมินผล

๕.๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานบูรณาการการทำงานกับองค์กรภายนอกที่ร่วมจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อลดช่องว่างการทำงานระหว่างองค์กร

จุดเน้นการดำเนินงาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดจุดเน้นการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยแบ่งเป็น ๓ ส่วนดังนี้

ส่วนที่ ๑ จุดเน้นด้านผู้เรียน

๑.๑ นักเรียนมีสมรรถนะสำคัญ และความสามารถทางวิชาการ เพื่อพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (Students' Competencies) ดังต่อไปนี้

๑.๑.๑ นักเรียนปฐมวัยมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่สมดุลเหมาะสมกับวัย และเรียนรู้อย่างมีความสุข

๑.๑.๒ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระหลักเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓

๑.๑.๓ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านการใช้เหตุผล

๑.๑.๔ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ สามารถแสวงหา
ความรู้ด้วยตนเอง

๑.๑.๕ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีสมรรถนะ
ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

๑.๑.๖ นักเรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิดวิเคราะห์
คิดสร้างสรรค์ และทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์อย่างน้อย
๒ ภาษา ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นเครื่องมือ
ในการเรียนรู้เหมาะสมตามช่วงวัย

๑.๒ นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม รักความเป็นไทย
มีคุณลักษณะและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม (Students'
Characteristics & Social Skills) ดังต่อไปนี้

๑.๒.๑ นักเรียนระดับประถมศึกษา ใฝ่เรียนรู้ ใฝ่ดี
และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

๑.๒.๒ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีทักษะ
การแก้ปัญหาและอยู่อย่างพอเพียง

๑.๒.๓ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
มีความมุ่งมั่นในการศึกษาและการทำงาน และสามารถปรับตัว
เข้ากับพหุวัฒนธรรมบนพื้นฐานวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย

๑.๓ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเต็มศักยภาพ (Students with Special Needs)

๑.๓.๑ เด็กพิการได้รับการพัฒนาศักยภาพเป็นรายบุคคลด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๑.๓.๒ เด็กด้อยโอกาสได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรและอัตลักษณ์แห่งตน

๑.๓.๓ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษได้รับการส่งเสริมให้มีความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พื้นฐานทางวิศวกรรมศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา กีฬา ดนตรี และศิลปะ

๑.๓.๔ นักเรียนที่เรียนภายใต้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว สถานประกอบการ องค์กรเอกชน และสถานศึกษาทางเลือกได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ

๑.๓.๕ เด็กกลุ่มที่ต้องการการคุ้มครองและช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ ได้รับการคุ้มครองและช่วยเหลือเยียวยาด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

ส่วนที่ ๒ จุดเน้นด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา

๒.๑ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (Continuous Professional Development)

๒.๑.๑ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนและพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก

๒.๑.๒ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานที่กำหนด และสามารถจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

๒.๑.๓ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนในการสื่อสารอย่างน้อย ๑ ภาษา

๒.๑.๔ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้

๒.๒ การพัฒนาระบบแรงจูงใจ เพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีขวัญและกำลังใจ และแสดงศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ (Incentives and Rewarding System)

๒.๒.๑ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีขวัญกำลังใจในการพัฒนาดตนเองตามมาตรฐานคุณวุฒิ

๒.๒.๒ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีขวัญกำลังใจได้รับการจูงใจในการพัฒนาผู้เรียนเต็มศักยภาพ

๒.๒.๓ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีผลงานการสอนที่แสดงศักยภาพการสอนอย่างมืออาชีพ เป็นเชิงประจักษ์และได้รับการเชิดชูเกียรติอย่างเหมาะสม

๒.๓ การส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณตามมาตรฐานวิชาชีพเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม (Professional Ethics)

๒.๓.๑ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณตามมาตรฐานวิชาชีพ

๒.๓.๒ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ที่มุ่งพัฒนาการศึกษาของชาติ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม

๒.๓.๓ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีทักษะในการเข้าถึงและดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ส่วนที่ ๓ จุดเน้นด้านการบริหารจัดการ

๓.๑ สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา บริหารจัดการโดยเน้นการมีส่วนร่วม และมีความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน (Participation and Accountability)

๓.๑.๑ สถานศึกษาที่ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพภายนอก และที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ได้รับการแก้ไข แทรกแซง ช่วยเหลือ นิเทศ ติดตาม เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน และเป็นผู้ประสานงานหลัก เพื่อให้สถานศึกษาทำแผนพัฒนา เป็นรายโรงเรียนร่วมกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓.๑.๒ สถานศึกษาบริหารจัดการโดยมุ่งการมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์สูงสุดของ นักเรียน สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้บริการและสังคม

๓.๑.๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบริหารจัดการ นิเทศ ติดตาม ประเมินผลอย่างเข้มแข็ง โดยมุ่งการมีส่วนร่วม และความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์สูงสุด ของนักเรียน สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้บริการและสังคม

๓.๑.๔ องค์กรคณะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ศึกษาดำเนินการ และติดตามประเมินการดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มแข็ง เพื่อประโยชน์สูงสุด คือคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เพื่อนักเรียนได้พัฒนาตนเอง อย่างเต็มศักยภาพ

๓.๒ สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามระดับมาตรฐาน (Management with Quality and Standards)

๓.๒.๑ สถานศึกษาจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามระดับมาตรฐานที่สูงขึ้น เทียบเคียงกับประเทศผู้นำด้านคุณภาพการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน

๓.๒.๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามระดับมาตรฐานที่สูงขึ้น เทียบเคียงกับประเทศผู้นำด้านคุณภาพการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน

กลยุทธ์

จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ผลผลิต จุดมุ่งหมาย และจุดเน้นข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดกลยุทธ์ ปิงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๖ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตรและส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยี เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ ๒ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความเป็นไทย และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความรับผิดชอบ ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงครอบคลุมผู้เรียน ให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ ให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางการกระจายอำนาจทางการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและความร่วมมือกับองค์กรส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๖ จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างสันติสุขในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จะสำเร็จได้ด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

๑. การสร้างระบบสนับสนุนส่งเสริมที่เชื่อมโยงการทำงานของสถานศึกษาและครู กับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การปรับหลักสูตร การกระจายอำนาจการบริหาร ให้สถานศึกษาที่มีความพร้อมและศักยภาพเหมาะสม

๒. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการจัดการศึกษา เช่น แท็บเล็ตพีซี ระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เป็นต้น

๓. การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งกลุ่มโรงเรียนศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค (Education Hub) กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์ กลุ่มโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล กลุ่มโรงเรียนในฝัน กลุ่มโรงเรียนดีศรีตำบล และกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็กที่เป็นศูนย์การเรียนรู้คุณภาพ

๔. การกระจายโอกาสทางการศึกษา โดยคำนึงถึงการสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

๕. การส่งเสริมให้บุคคลที่เกี่ยวข้องและองค์กรต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นองค์รวม ทั้งการระดมทรัพยากร การร่วมจัดการศึกษาและการช่วยเหลือดูแลนักเรียน ทั้งการดูแลด้านพฤติกรรมและความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียน

ה כנסת

ภาคผนวก ก

สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

๑) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

๒) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

๓) พัฒนาศูนย์การผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพ บนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภค ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๔) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- ๒) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกายใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
- ๓) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
- ๔) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

๑) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทย เพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า

๕.๐ คะแนน

๒) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

๓) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๐ ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐.๐

๔) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ตัวชี้วัด

๑) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๑๐.๐ กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ ๑๐.๐ สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

๒) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

๓) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๔) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญ
สำคัญกับ

๑.๑ การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
ให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถ
ในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง
มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน
พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและแข็งแกร่ง
มากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม
ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้
และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากร
และการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยี
สารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ
ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้าง
ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้ง
ยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคน
อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

๑.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย การเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ และสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูล และองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๑.๔ การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคม ให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและเกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาล นำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจ การตรวจสอบ ที่เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยา แก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อสังคมทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น และสังคมออนไลน์ให้เป็นพลังหนุนเสริมการพัฒนา

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะผู้สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับ

๒.๑ การพัฒนาคณาภพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคณาภพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคณะด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ ปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคณะด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริโภคที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้การรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ

๒.๒ การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพ
 อย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาวะคนไทยให้มีความสมบูรณ์
 แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการ
 ดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วม
 ในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ควบคู่กับ
 การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้ง
 การส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนาระบบฐานข้อมูล
 สุขภาพของประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข
 ให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากร ตลอดจน
 การใช้มาตรการ การเงิน การคลัง เพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพ
 และยั่งยืน

๒.๓ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแส
 สังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้
 รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน
 ของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน
 ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์
 สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือก
 ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคม
 แห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิด
 การเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลก โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

**๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคง
ของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับ**

**๓.๑ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิต
ภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน** พื้นฟูและส่งเสริมค่านิยม
วัฒนธรรมที่ดี และวิถีชีวิตทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญ
กับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

**๓.๒ การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิต
ภาคเกษตร** สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับ
สภาพพื้นที่ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้ วิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุน
การใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกร
อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

**๓.๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
ตลอดห่วงโซ่การผลิต** สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชน
ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ส่งเสริม
สถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน

**๓.๔ การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนา
พลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน** โดยส่งเสริม
ให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชน
เพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืน
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้มีการจัดการ
และเผยแพร่องค์ความรู้และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกระดับ

อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคที่เหมาะสมของบุคคลและชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกันในระดับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตร ที่ผลิตได้ในชุมชนและที่เหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชน

๓.๕ การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพ
เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า

๓.๖ การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาดไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคี โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

๔. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้มีความสำคัญกับ

๔.๑ การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๔.๒ การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทย ที่สร้างความใกล้ชิด และปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค

ភាគឯក ខ

ภาคผนวก ข

วัตถุประสงค์และแนวนโยบายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๙)

เป็นกรอบการดำเนินการตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา
ในทศวรรษที่สอง และการพัฒนาการศึกษาของประเทศ ซึ่งได้
กำหนดวัตถุประสงค์และแนวนโยบาย^๑ ดังนี้

วัตถุประสงค์ ๑ พัฒนาคอนอย่างรอบด้านและสมดุล
เพื่อเป็นฐานของการพัฒนา

๐ **แนวนโยบาย ๑.๑** พัฒนาคุณภาพการศึกษาและ
การเรียนรู้ในทุกระดับและประเภทการศึกษา

๐ **แนวนโยบาย ๑.๒** ปลุกฝังและเสริมสร้างให้ผู้เรียน
มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีจิตสำนึก และมีความภูมิใจ
ในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย มีจิตสาธารณะ คำนึงถึงประโยชน์
ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และรังเกียจการทุจริตต่อต้าน
การซื้อสิทธิ์ขายเสียง

๐ **แนวนโยบาย ๑.๓** เพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้
ประชาชนทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต ได้มีโอกาสเข้าถึง
บริการการศึกษาและการเรียนรู้ โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ
หรือทุพพลภาพ ยากจน อยู่ในท้องถิ่นห่างไกลทุรกันดาร

^๑ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (กรกฎาคม ๒๕๕๓) แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง
(พ.ศ. ๒๕๕๒-ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๖๑)
กรุงเทพฯ: สกศ. พิมพ์ครั้งที่ ๓.

◉ แผนนโยบาย ๑.๔ ผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและร่วมมือกับนานาชาติ

◉ แผนนโยบาย ๑.๕ พัฒนามาตรฐานและระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระบบประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก

◉ แผนนโยบาย ๑.๖ ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน มีคุณธรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

วัตถุประสงค์ ๒ สร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้

◉ แผนนโยบาย ๒.๑ ส่งเสริมการจัดการศึกษาอบรม และเรียนรู้ของสถาบันศาสนา และสถาบันสังคม ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

◉ แผนนโยบาย ๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายภูมิปัญญา และการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม พลศึกษา กีฬา เป็นวิถีชีวิตอย่างมีคุณภาพและตลอดชีวิต

◉ แผนนโยบาย ๒.๓ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และทรัพย์สิน ทางปัญญา พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ และสร้างกลไกการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

วัตถุประสงค์ ๓ พัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคม เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาคน และสร้างสังคม คุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้

- ๐ แนวนโยบาย ๓.๑ พัฒนาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้เพื่อการพัฒนาคุณภาพ เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- ๐ แนวนโยบาย ๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยเร่งรัดกระจายอำนาจการบริหาร และจัดการศึกษาไปสู่ สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ๐ แนวนโยบาย ๓.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ภาคเอกชน ประชาชน ประชาสังคม และทุกภาคส่วน ของสังคม ในการบริหารจัดการศึกษา และสนับสนุนส่งเสริมการศึกษา

- ๐ แนวนโยบาย ๓.๔ ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ และการลงทุนเพื่อการศึกษา ตลอดจนบริหารจัดการ และใช้ ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

- ๐ แนวนโยบาย ๓.๕ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้านการศึกษา พัฒนาความเป็นสากลของการศึกษาเพื่อรองรับ การเป็นประชาคมอาเซียน และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของ ประเทศภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ขณะเดียวกันสามารถอยู่ร่วมกัน กับพลโลกอย่างสันติสุข มีการพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน

The background is a vibrant blue with dynamic, wavy lines and a pattern of small, light blue squares. A dashed circle, colored yellow on the left and red on the right, frames the central text.

ה כנסת

ภาคผนวก ก

เป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวบ่งชี้การปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๖๑)

เป้าหมายยุทธศาสตร์ ตัวบ่งชี้ และค่าเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาไทยภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๑^๑ กำหนดไว้ ดังนี้

เป้าหมายยุทธศาสตร์ข้อ ๑ คนไทยและการศึกษาไทย
มีคุณภาพ และได้มาตรฐานระดับสากล

๑.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักจากการทดสอบระดับชาติ มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ ๕๐

๑.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น เป็นไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยนานาชาติ (ผลทดสอบ PISA)

๑.๓ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

๑.๔ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

๑.๕ สัดส่วนผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีวศึกษา : สามัญศึกษาเป็น ๖๐ : ๔๐

^๑ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, เป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวบ่งชี้การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๖๑) กรุงเทพฯ: สกศ.).

๑.๖ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและอุดมศึกษามีคุณภาพระดับสากล และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

๑.๗ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย (อายุ ๑๕-๕๙ ปี) เพิ่มขึ้นเป็น ๑๒ ปี

เป้าหมายยุทธศาสตร์ข้อ ๒ คนไทยใฝ่รู้ : สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการอ่าน และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง

๒.๑ ผู้เรียนทุกระดับการศึกษา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

๒.๒ อัตราการรู้หนังสือของประชากร (อายุ ๑๕-๖๐ ปี) เป็นร้อยละ ๑๐๐

๒.๓ ผู้เข้ารับบริการในแหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้นปีละอย่างน้อยร้อยละ ๑๐

๒.๔ คนไทยใช้เวลาอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน/นอกเวลาทำงานโดยเฉลี่ยอย่างน้อยวันละ ๖๐ นาที

๒.๕ สัดส่วนผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ต่อประชากรอายุ ๖ ปี ขึ้นไป เป็นร้อยละ ๕๐

เป้าหมายยุทธศาสตร์ข้อ ๓ คนไทยใฝ่ดี : มีคุณธรรมพื้นฐาน มีจิตสำนึกและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีจิตสาธารณะ มีวัฒนธรรมประชาธิปไตย

๓.๑ ผู้เรียนทุกระดับการศึกษา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความเป็นพลเมือง

๓.๒ จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี โดย
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนลดลงร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓.๓ จำนวนเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีที่ตั้งครรภ์ลดลง
ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓.๔ จำนวนเด็กและเยาวชนเข้ารับการบำบัดยาเสพติด
ลดลงร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓.๕ สัดส่วนคนไทยที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนา และ
กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม อย่างสม่ำเสมอ
เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

**เป้าหมายยุทธศาสตร์ข้อ ๔ คนไทยคิดเป็น ทำเป็น
แก้ปัญหาได้ :** มีทักษะในการคิดและปฏิบัติ มีความสามารถ
ในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถ
ในการสื่อสาร

๔.๑ ผู้เรียนในระดับการศึกษา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕
มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ
มีความคิดสร้างสรรค์

๔.๒ ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษาและการอุดมศึกษา มีสมรรถนะ
เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้ และมีงานทำภายใน ๑ ปี รวมทั้งประกอบ
อาชีพอิสระเพิ่มขึ้น

๔.๓ กำลังแรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป
เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖๕ และมีสมรรถนะทางวิชาชีพตามมาตรฐาน

נ הכנסת

ภาคผนวก จ

ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑

ในสหรัฐอเมริกา ได้มีการกำหนดทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งกำหนดปัจจัยที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ไว้ ๖ ประการ คือ

๑. **เน้นวิชาแกน** ตามนโยบายการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ทั้งนี้ จุดเน้นของวิชาหลักต้องเป็นการสอนที่มากกว่าการให้ความรู้ที่จำเป็น แต่ควรเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้งด้วย

๒. **เน้นที่ทักษะการเรียนรู้** ในสหรัฐอเมริกาแบ่งเป็นทักษะ ๓ ประเภท คือ ทักษะด้านข้อมูลและการสื่อสาร (Information and Communication Skills) ทักษะทางการคิดและการแก้ปัญหา (Thinking and Problem-solving) และทักษะของการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการพึ่งพาตนเองได้ (Interpersonal and Self-directional)

๓. **ใช้เครื่องมือของศตวรรษที่ ๒๑** ในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ได้แก่ เทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร ทั้งคอมพิวเตอร์ เครือข่าย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และเครื่องมือเกี่ยวกับเสียง ภาพ และสื่ออื่น ๆ รวมทั้งสื่อประสม

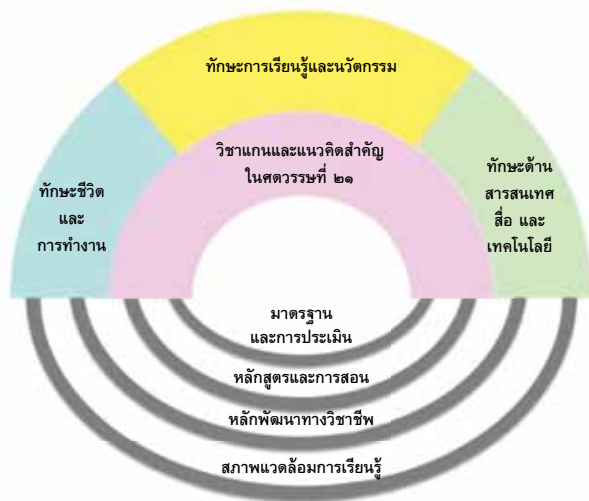
๔. **สอนและเรียนรู้ในบริบทของศตวรรษที่ ๒๑** โดยครูสามารถนำบริบทในชีวิตประจำวันมาสู่ห้องเรียน หรือนำนักเรียนออกไปเรียนรู้บริบทนอกห้องเรียนก็ได้ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้บริบทต่าง ๆ ของสังคมอย่างแท้จริง

๕. สอนและเรียนรู้ในเนื้อหาของศตวรรษที่ ๒๑ โดยในสหรัฐอเมริกาเน้นเนื้อหา ๓ หัวข้อ คือ ความตระหนักในการเป็นส่วนหนึ่งของโลก (Global Awareness) การเข้าใจการเงิน เศรษฐศาสตร์ และธุรกิจและนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ (Financial, Economics and Business Literacy) การเข้าถึงความเป็นพลเมือง (Civic Literacy)

๖. ใช้การวัดผลประเมินผลของศตวรรษที่ ๒๑ ในการวัดทักษะการเรียนรู้ของศตวรรษที่ ๒๑ โดยการทดสอบระดับชาติ ใช้วัดวิชาแกนและทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และสอดคล้องกับการวัดผลประเมินผลในห้องเรียน โดยการวัดผลประเมินผลในห้องเรียนต้องเข้มแข็งและบูรณาการกับกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ โดยการให้ผลสะท้อนทันที และช่วยนักเรียนเรียนรู้วิชาแกนและทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ ได้

แสดงให้เห็นดังภาพต่อไปนี้

กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

ที่มา: ดัดแปลงมาจาก Bellanca and Brandt (๒๐๑๑) ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การศึกษาเพื่อทศวรรษที่ ๒๑. แปลจาก 21st Century Skills: Rethinking How Students Learn แปลโดย วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และ อธิป จิตตฤกษ์ หน้า ๓๔.

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายชินภัทร ภูมิรัตน

นายกมล รอดคล้าย

นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า

นายพิษณุ ตุลสุข

นายรังสรรค์ มณีเล็ก

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน

คณะทำงาน

นายอำนาจ วิทยานุกู

นางณรี สุสุทธิ

นางกฤษณา สว่างแสง

นางกุสุมา ไพนสติน

นางเพ็ญศรี วิลาวรรณ

นางสาวเพ็ญสุภา ชัยโชติกุลชัย

นางปัทมา ปันทองกู

นางจรินทร์ พุ่มพวง

นายวิโรจน์ ธานมาศ

นายพงศ์พิสุทธิ์ นาคะสิงห์

นางสาวสุกัลยา ปาสาบุตร

ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รองผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน

การศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บรรณาธิการ

นางกฤษณา สว่างแสง

นางปัทมา ปันทองกู

นายพงศ์พิสุทธิ์ นาคะสิงห์

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ทศวรรษ สพฐ.
“ฐานหลักการศึกษาของปวงชน”